

Pagaidu versija

ENERĢLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [JULIANE KOKOTT]

SECINĀJUMI,

sniegti 2017. gada 1. martā (1)

Lieta C-326/15

AS “DNB Banka”

(Administratīvās apgabaltiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Nodokļu tiesības – Pievienotās vērtības nodoklis – Direktīvas 2006/112/EK 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts – Atbrīvojums no nodokļa attiecībā pakalpojumiem, ko neatkarīgas grupas sniedz saviem dalībniekiem – Direktīvas tieša iedarbība – “Neatkarīgas personu grupas” definīcija

I – Ievads

1. Tiesai saistībā ar šo no Latvijas saņemto lūgumu sniegt prejudiciālu nolikumu ir jālemj par Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (2) (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu. Šī tiesību norma ir viens no Savienības PVN tiesību s paredzētajiem atbrīvojumiem no nodokļa, kas vēl nav pilnībā izskaidrots. Par to un tās daudzajiem piemērošanas nosacījumiem Tiesa aizvada tajās desmitgadēs līdz šim ir lūmus tikai trīs reizes (3). Tādu pašlaik Tiesā tiek izskatītas vienlaikus četras lietas (4), kuras attiecas uz dažādiem šī atbrīvojuma no nodokļa aspektiem.

2. Šai lietai, šī liet, galvenokārt būs principiāla nozīme attiecībā uz tās piemērojamību personām. Lietā *Aviva* (5), kurā tiek aplūkota līdzīga situācija, turpretim ir jālemj galvenokārt par to, cik plaša ir PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta materiālā (attiecināšana ar uz apdrošināšanu) un teritoriālā (attiecināšana uz tās saucamajam pārrobežu grupām) piemērojamība un kā ir konstatējama konkurences izkropojuma neesamība.

3. Šī atbrīvojuma no nodokļa pamatā ir Savienības likumdevēja lūmums tādām saimnieciskās darbības subjektiem, kuri sniedz ar nodokli neapliekamus pakalpojumus, kā, piemēram, rīstiem vai skolām, principā neatļaut priekšnodokļa atskaitēšanu. Tādējādi šo saimnieciskās darbības subjektu sniegtie pakalpojumi gan netiek aplikti ar nodokli, taču vienlaikus uz to saņemtajiem pakalpojumiem gulstas PVN. Rezultātā galapatērētājam sniegtais pakalpojums no nodokļa tiek atbrīvots tikai daļēji, jo neatskaitāmais PVN parasti tiek iemests vērtības cenā aprēķinā un tādējādi tas uz saņēmēju gulstas nevis tieši, bet netieši.

4. Tā kā šie saimnieciskās darbības subjekti nevar atskaitīt priekšnodokli, tādū (ar nodokli apliekamu) pakalpojuma daļu iegūde, kurus saimnieciskās darbības subjekts varētu nodrošināt ar pats, var negatīvi ietekmēt cenas noteikšanu neatskaitāmā PVN apmērā. Piemēram, ja apdrošināšanas sabiedrība pieņem darbā privātdetektīvu, rodas izmaksu slogs, kas atbilst personāla izmaksām, savukārt, ja tiek iesaistīts ārštata detektīvs, rodas izmaksu slogs, kas atbilst viņa personāla izmaksām un maksājumiem PVN. Līdz ar to saimnieciskās darbības subjektam parasti ir ekonomiska rakstura interese pašam nodrošināt šos pakalpojumus, nevis iepirkt tos no cita saimnieciskās darbības subjekta, par to maksājot nodokli. Tādējādi spēkā esošajam PVN sistēmā, paredzot nodokļa atbrīvojumu bez priekšnodokļa atskaitīšanas, attieksme pret saimnieciskās darbības subjektu, kura darbība netiek aplikta ar nodokli, ir kā pret galapatērētāju. Ar viņam nav jāmaksā PVN, taču ar viņš nevar atskaitīt priekšnodokli, pat ja viņš par atlīdzību sniedz pakalpojumus vai atsavina preces.

5. Tādu arī attiecībā uz saimnieciskās darbības subjektiem, kuru darbība netiek aplikta ar nodokli, var būt situācijas, kurās ekonomiskā ziņā ir lietderīgi vai konkurences iemeslu dēļ pat ir nepieciešams noteiktas pakalpojuma daļas nodrošināt kopīgi ar citiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuru darbība arī netiek aplikta ar nodokli. Piemēram, var būt lietderīgi, ka vairāki sociālais apdrošināšanas pakalpojumu sniedzēji dala datu apstrādes centra izmaksas. Šādas situācijas PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā ar zināmiem nosacījumiem tiek atbrīvoti arī grupas pakalpojumi saviem dalībniekiem. Tādējādi priekšnodokļa atskaitīšanas iespējas izslēgšana tiktai neietekmē cenu noteikšanu, kas ļauj saglabāt atbrīvojuma no nodokļa apmēru attiecībā uz galapatērētāju. Proti, tādā gadījumā apmērs nav atkarīgs no tā, vai pakalpojumu pilnībā nodrošina tikai no nodokļa atbrīvots saimnieciskās darbības subjekts vai tas to nodrošina kopā ar citiem no nodokļa atbrīvotiem saimnieciskās darbības subjektiem.

II – Atbilstošās tiesību normas

A – Savienības tiesības

6. Savienībā pievienotās vērības nodoklis tiek iekasēts atbilstoši PVN direktīvai. Saskaņā ar PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu PVN tiek uzlikts “pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tās”.

7. Tomēr atbilstoši PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktam dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādu darījumus:

“pakalpojumus, ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kuru darbība ir atbrīvota no PVN vai attiecībā uz kuru darbību tās nav nodokļa maksātājas, lai sniegtu šo grupu dalībniekiem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami to darbības veikšanai, ja šīs grupas tikai pieprasa no saviem dalībniekiem precīzi atmaksāt savu daļu kopīgajos izdevumos, ja vien atbrīvojums neradītu konkurences izkropojumu” (6).

B – Valsts tiesības

8. Latvijas tiesības laikposmā, uz kuru attiecas pamatlīeta, nebija tiesību normas, ar ko būtu transponēts PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts.

III – Pamatlīeta

9. Pamatlīeta attiecas uz PVN, kuru Latvijā reģistrētajai kredītiestādei AS “DNB Banka” ir jāmaksā par laikposmu no 2009. līdz 2010. gadam.

10. DNB Banka ietilpst DNB grupā. Šajos gados DNB Banka sniedza šādi ietami ar nodokli

neapliekamus finanšu pakalpojumus un no citām grupām ietilpst šajām sabiedrībām saņemamā daļēdus pakalpojumus, par kuriem DNB Bankai kā pakalpojuma saņēmējai, iesniedz jūtiesas ieskatā, acmredzot ir jūmaksā nodoklis. Attiecībā uz šiem pakalpojumiem pastāv strīds, vai tie ir atbrīvoti no nodokļa, pamatojoties uz PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu. Šajā ziņā konkrēti ir runa par:

- Dānijas reģistrētā mētesuzņēmuma *DNB Nord AS* sniegtajiem finanšu pakalpojumiem;
- Dānijas reģistrētā mēsasuzņēmuma *DNB Nord IT AS* sniegtajiem informācijas tehnoloģiju pakalpojumiem;
- Norvēģijas reģistrētā vecsmētesuzņēmuma *DNB Bank ASA* veikto no trešās personas iegādāto programmatēras licenēu tēlēku nodošanu pret izmaksu attiecināšanu.

11. Atlēdzēbas saēmēšanas nolēkos Dānijas reģistrētās grupām ietilpst šās sabiedrēbas *DNB Nord* un *DNB Nord IT* attieēgi izrakstēja rēēinus DNB Bankai, kuri ietvēra pakalpojuma snieēšanas izmaksas un uzcenojumu 5 % apmērē. Šajā saistēbā vismaz *DNB Nord IT* par pakalpojumu snieēšanu varēja Dānijas atskaitēti priekšnodokli. Dānijas iestēdes uzskatēja, ka šie pakalpojumi nav atbrīvoti no nodokļa.

IV – Tiesvedēba Tiesā

12. Lietu pašlaik izskatēš Administratēvā apgabaltiesā 2015. gada 1. jūlijā Tiesai saskaēē ar LESD 267. pantu ir uzdevusi šēdus prejudiciēlus jautējumus:

“1) Vai var pastāvēt neatkarēga personu grupa [PVN] direktēvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē, ja neatkarēgās personu grupas dalēbnieki ir dibinēti daēdēs Eiropas Savienēbas dalēbvalstēs, kur minēti direktēvas norma ir pērēmta ar atēširēgiem nosacējumiem, kas nav savienojami?

2) Vai dalēbvalsts drēkst ierobeēot nodokēu maksētiēja tiesēbas piemērot [PVN] direktēvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteikto atbrēvojumu, ja nodokēja maksētiējs savē dalēbvalstē ir izpildējis visus kritērijus atbrēvojuma piemērošanai, taēu citu grupas dalēbnieku dalēbvalstu nacionālijos normatēvajos aktos šē norma ir ieviesta ar ierobeēojumiem, kas ierobeēo iespēju citas dalēbvalsts nodokēu maksētiējam savē dalēbvalstē piemērot attieēgo pievienotēs vērtēbas nodokēja atbrēvojumu?

3) Vai ir pieēaujama [PVN] direktēvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta atbrēvojuma piemērošana pakalpojumiem pakalpojumu saēmējā, kas ir pievienotēs vērtēbas nodokēja maksētiējs, dalēbvalstē, ja pakalpojumu sniedzējs, pievienotēs vērtēbas nodokēja maksētiējs, citē dalēbvalstē ir piemērojis pievienotēs vērtēbas nodokli šiem pakalpojumiem vispērēgajē kērtēbē, proti, uzskatot tos par pakalpojumiem, par kuriem pievienotēs vērtēbas nodoklis bētu maksējams pakalpojumu saēmējā dalēbvalstē saskaēē ar Direktēvas 196. pantu?

4) Vai [PVN] direktēvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē “neatkarēgu personu grupa” ir uzskatēma par atseviēšu juridisku personu, kuras eksistence ir pierēdēma ar ēpašu neatkarēgas personu grupas dibinēšanas lēgumu?

Ja atbilde uz šo jautājumu ir tāda, ka neatkarīgu personu grupa nav uzskatāma par atsevišķu veidojumu: vai ir uzskatāms, ka neatkarīga personu grupa ir saistīta uzņēmumu grupa, kura ikdienas saimnieciskās darbības ietvaros savstarpēji sniedz uzņēmējdarbības nodrošināšanas atbalsta pakalpojumus, un šādas grupas eksistence ir pierādāma ar nosūtītiem pakalpojumu līgumiem vai transfertcenu dokumentāciju?

5) Vai dalībvalsts drīkst ierobežot nodokļu maksātāja tiesības piemērot [PVN] direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteikto atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa, ja nodokļa maksātājs ir piemērojams darījumiem uzcenojumu atbilstoši dalībvalsts, kur tas ir dibināts, prasībām, kas izriet no tiešo nodokļu piemērošanu regulējošajiem normatīvajiem aktiem?

6) Vai [PVN] direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta atbrīvojums ir piemērojams pakalpojumiem, kas saņemti no trešās valsts? Citiem vārdiem, vai minētās Direktīvas normas izpratnē neatkarīgās personu grupas dalībnieks, kas grupas ietvaros sniedz pakalpojumus citiem grupas dalībniekiem, var būt trešās valsts nodokļu maksātājs? ”

13. Par šiem jautājumiem rakstveida atbildes iesniedza DNB Banka, Grieķijas Republika, Latvijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Portugāles Republika, Lielbritānijas un Ziemeļrīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Komisija. 2016. gada 30. jūnija tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai piedalījās DNB Banka, Latvijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Polijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija.

V – Juridiskais vērtējums

14. Kā iesniedzējtiesa ir norādījusi, Latvijas tiesību sistēmā tikai 2014. gada 1. janvārī tika iekāauta tiesību norma, ar ko tika transponēts PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts. Tātad iesniedzējtiesa uzskata, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktam jau pirms tam bija tieša iedarbība par labu DNB Bankai. Tāpēc, tās ieskatā, pamatlietas izspriešanai ir nepieciešama šīs normas interpretācija.

A – Par atbrīvojuma no nodokļa tiešo iedarbību

15. Vispirms ir jāpārbauda iesniedzējtiesas pieņēmums par PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta tiešo iedarbību.

16. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru persona var tieši atsaukties uz direktīvas normu, kuru dalībvalsts nav transponējusi valsts tiesību sistēmā, ja tā satur ziņojumu ir beznosacījumu un ir pietiekami precīza (7).

17. Atbilstoši patstāvīgajai judikatūrai Savienības tiesību norma ir satura ziņojumu beznosacījumu tad, ja tajā ir noteikts pienākums, kas nav nedz saistīts ar kādu nosacījumu, nedz arī tās īstenošanai vai iedarbībai ir nepieciešams vēl kāds cits Savienības iestāžu vai dalībvalstu akts (8).

18. PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir satura ziņojumu beznosacījumu norma vispirms jau tāpēc, ka dalībvalstīm tajā ir nevis dota iespēja šo atbrīvojumu no nodokļa paredzēt valsts tiesību sistēmā saviem ieskatiem, bet gan uzlikts pienākums to darīt (9).

19. Tomēr nesēn Tiesa pirmo reizi nosprieda, ka kāda PVN direktīvas norma nav satura ziņā beznosacījumu, pamatojoties uz to, ka šī norma – kaut arī tās tekstā tas nav tieši paredzēts – vāļ esot jēkonkrētizē ar valsts tiesību normām (10).
20. Vācijas Federatīvā Republika būtībā apgalvoja, ka, lai šo nosacījumu transponētu valsts tiesībās, valsts likumdevējam esot jāizvērtē un jāizvēlas atbilstošās nozares. Attiecēgās kompetēns valsts iestādes nespējot katrē atsevišķajā gadījumā izlemt, vai pastāv konkurences izkropojums, kas izslēdz atbrvošanu no nodokā. Šē iemesla dēļ PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta tieša iedarbāba neesot iespējama.
21. Taču minētais Tiesas nolūmums attiecēns uz tiesību normu (PVN direktīvas 11. pantu), kurā dalībvalstīm ir paredzētas izvēles tiesības, kuru īstenošanā ar saturu ir jāpiepilda vairāki nenoteikti tiesību jēdzieni. Tāds atbrvojums no nodokā kā PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais nav ar to salīdzināms.
22. (Negatīvā) normas tiesiskā sastāva pazēme “konkurences izkropojums” šajā ziņā ir “tikai” nenoteikts tiesību jēdziens, attiecībā uz kuru, Tiesas ieskatā, ir jāpārbauda, vai grupa arē bez atbrvojuma no nodokā var būt droša par to, ka tās dalībnieki bēns tās klienti (11). Šē pārbaude ir jāveic katrē atsevišķajā gadījumā, un par to attiecībā uz konkrētām nozarēm nevar abstraktē veidā lemt iepriekš. Tādējādi šajā tiesību normā valsts likumdevējam nav piešēirta nekāda abstrakta regulējuma brīvāba un tēpēc PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts arē šajā ziņā ir beznosacījumu norma.
23. Lai šai tiesību normai būtū tieša iedarbāba, tai būtū arē jābūt pietiekami precēzai. Saskaņā ar judikatūru tas tē ir, “ja tē pienākumu nosaka nepārprotamā redakcijā” (12). Tēlab direktīvas tekstam ir jābūt pietiekami skaidram (13).
24. Kē norādēts iepriekš, (negatīvā) normas tiesiskā sastāva pazēme “konkurences izkropojums” ir “tikai” nenoteikts tiesību jēdziens, kura piemērošanas nosacījumi ir jāpārbauda. Šajā ziņā direktīvas formulējums ir arē pietiekami skaidrs.
25. Turklēt Tiesa jau ir atzinusi, ka šēda tieša iedarbāba piemēt PVN direktīvas 13. panta 1. punktam, kurā publisko tiesību subjektu aplikšana ar nodokēiem arē tostarp ir padarēta atkarēga no konkurences izkropojuma rašanās (14). Kaut arē saistībā ar šo nosacījumu ir jāizvērtē ekonomiski faktori, tas nav šēērlis šē nosacējuma tiešai iedarbābai (15).
26. Papildus tam it ēpaši Apvienotē Karaliste uzskata, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktam nav tiešas iedarbābas tēpēc, ka dalībvalstīm vāļ esot jāpieēem noteikumi par grupas juridisko formu un dalēbas nosacējumiem.
27. Tomēr arē šim viedoklim es nevaru piekrist. Direktīvas norma, kurā dalībvalstīm ir atstēta plaša rēcēbas brīvāba, gan nav tieši piemērojama. Taču PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētajā atbrvojumā no nodokā dalībvalstīm nav piešēirta brīvāba attiecībā uz grupas juridiskās formas un dalēbas nosacējumu noteikšanu.

28. Šaj? norm? nav paredz?tas skaidri noteiktas dal?bvalstu defin?šanas pilnvaras, un t?s nerodas ar? saist?b? ar netiešu atsauci uz attiec?gaj?m valsts civilties?b?m. Saska?? ar past?v?go judikat?ru konkr?ti saist?b? ar pašlaik PVN direkt?vas 132. pant? paredz?tajiem atbr?vojumiem no nodok?a ir j?nov?rš atš?ir?bas PVN rež?ma piem?rošan? daž?d?s dal?bvalst?s (16). T?pat k? saska?? ar past?v?go judikat?ru ?pašuma j?dziens PVN direkt?vas 14. panta 1. punkt? nedr?kst attiekties uz valsts ties?b?s past?vošaj?m form?m (17), ar? attiec?b? uz grupas defin?ciju un dal?bas nosac?jumiem nevar atsaukties uz valsts ties?b?m.

29. PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts t?d?j?di ir atbilstošs noteikt?bas principam un ir ar? pietiekami prec?zs, lai tam b?tu tieša iedarb?ba (18).

30. T? k? PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts l?dz ar to ir satura zi?? beznosac?jumu un ir pietiekami prec?zs, tam ir tieša iedarb?ba.

B – *Konkr?ti par katru no prejudici?lajiem jaut?jumiem*

1) Par ceturto prejudici?lo jaut?jumu – neatkar?gas personu grupas defin?ciju

31. No kop? sešiem prejudici?lajiem jaut?jumiem vispirms tiks sniegta atbilde uz ceturto jaut?jumu, jo tam šaj? liet? ir priorit?ra noz?me attiec?b? uz PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkt? paredz?t? atbr?vojuma no nodok?a piem?rošanas jomu.

32. Proti, iesniedz?jtiesa ar savu ceturto prejudici?lo jaut?jumu b?t?b? v?las uzzin?t, vai neatkar?gai personu grupai PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratn? ir j?b?t patst?v?gam ties?bu subjektam vai ar? – k? tas ir pamatliet? – to var veidot saist?tu uz??mumu koncerns, kur? ietilpstoš?s sabiedr?bas savstarp?ji sniedz pakalpojumus.

33. Šaj? zi?? vispirms ir j?konstat?, ka grupai PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratn? k? t?dai ir j?b?t nodok?a maks?t?jam PVN direkt?vas 9. panta izpratn?.

34. Proti, Tiesa attiec?b? uz PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktu b?t?b? jau ir konstat?jusi, ka, ?emot v?r? pras?bu, ka PVN ties?b?s paredz?tie atbr?vojumi no nodok?a princip? ir j?interpret? šauri (19), t?da š?s ties?bu normas interpret?cija, kura p?rsniedz t?s viennoz?m?go formul?jumu, nav sader?ga ar š?s normas m?r?i (20). No š? formul?juma izriet, ka grupa, kura normas tiesiskaj? sast?v? tiek apz?m?ta k? “neatkar?ga”, k? t?da sniedz pakalpojumus un t?p?c PVN zi?? ir noš?irama no t?s dal?bniekiem.

35. T? k? nodok?u atbr?vojums l?dz ar to ir piem?rojams tikai pakalpojumiem, kurus sniedz grupa pati, nevis t?s dal?bnieki, tai ir j?b?t nodok?a maks?t?jam PVN direkt?vas 9. panta izpratn?. Pret?j? gad?jum? atbilstoši PVN direkt?vas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktam neb?tu pat grupas sniegta ar nodokli apliekama pakalpojuma, kuram var?tu piem?rot atbr?vojumu. Ar nodokli apliekami ir tikai tie pakalpojumi, kurus sniedz “nodok?a maks?t?js, kas r?kojas k? t?ds”.

36. Cit?di b?tu tikai gad?jum?, ja PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta m?r?is b?tu nodrošin?t grupas dal?bnieku darb?bu atbr?vošanas no nodok?a vai neapliekam?bas tv?rumu t?d?j?di, ka vienk?ršas š?du nodok?a maks?t?ju (vai ar? subjektu, kas nav nodok?a maks?t?ji) sadarb?bas rezult?t? neb?tu j?rodas papildu PVN slogam. Ar to tad b?tu izskaidrojams, k?p?c grupai ir j?sniedz pakalpojumi, kas ir tieši nepieciešami t?s dal?bnieku ar nodokli neapliekamo darb?bu veikšanai, un k?p?c t? var pras?t tikai prec?zi atmaks?t šo pakalpojumu rad?to izmaksu attiec?go da?u.

37. Ta?u šauri interpret?jamaj? PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta formul?jum? runa tom?r ir par to, ka grupa sniedz atbr?vojamos pakalpojumus, kuri – k? es to

izklāstāju secinājumos liet Komisija/Luksemburga (21) – ir apliekami ar nodokli tikai tad, ja tos sniedz ar nodokļa maksājuma PVN direktīvas 9. panta izpratnē.

38. Tomēr neatkarīga grupa var arī nebūt juridiska persona. Tiesa dažādā veidā ir likusi saprast, ka atsevišķas juridiskās personas statuss nav priekšnosacījums tam, lai subjektu varētu atzīt par nodokļa maksājuma PVN direktīvas 9. panta izpratnē (22). Šajā ziņā nozīme ir tikai tam, vai persona vai personu vai mantas kopums “patstāvīgi” veic saimniecisku darbību PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē.

39. Tiesa savā judikatūrā par patstāvīguma kritēriju PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē lādž šim ir apskatījusi vairākas situācijas, kurās vienmēr bija jānoskaidro par to, vai persona vai lietu kopība ir pakāutības attiecībā ar citu nodokļa maksājumu un tādējādi, tieši vai pēc analoģijas piemērojot PVN direktīvas 10. pantu, darbību neveic patstāvīgi. Ir ticis aplūkots personas patstāvīgums attiecībā pret pasūtītāju (23), sabiedrības daļbnieku patstāvīgums attiecībā pret sabiedrību (24) un organizatorisku vienību patstāvīgums attiecībā pret pašu organizāciju (25).

40. Tieši pādējā minētā judikatūra par organizatoriskām vienībām ir attiecināma uz šo lietu. Grupai PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē tās daļbniekiem ir jānodrošina kopīga sadarbības struktūra (26), kura tādā ir padarīta organizatoriski patstāvīga. Organizatorisku vienību gadījumā Tiesa ir noliegusi patstāvīgumu konkrēti tad, ja tām nevar būt sava manta (27). Savukārt koncernam – proti, vairāku patstāvīgu sabiedrību grupai, kuras pamatā ir tikai starp tām pastāvoša līdzdalība, – k tādām nevar būt sava manta. Koncerns lādž ar to principā nav nodokļa maksājuma PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē, un tādā tas nevar būt arī neatkarīga grupa tās 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.

41. Šo interpretāciju apstiprina PVN direktīvas 11. panta paredzētā pašā regulējuma esamība. Saskaņā ar to daļbvalstīm ir iespējā “par vienu nodokļa maksājumu [...] uzskatīt personas, kuras veic uzņēmējdarbību attiecīgās daļbvalsts teritorijā un kuras, kaut arī juridiski patstāvīgas, ir cieši saistītas cita ar citu finansiāli, saimnieciskām un organizatoriskām saitēm”. Vienģi šis regulējums ir paredzēts, lai saistītus uzņēmumus kvalificētu kā vienu nodokļa maksājumu un rezultātā atbrīvotu koncerna ietvaros sniegtus pakalpojumus no PVN sloga.

42. Zināmos nosacījumos atsevišķā sabiedrība ar vairākiem daļbniekiem koncerna ietvaros gan var būt kvalificējāma kā neatkarīga grupa. Taču tādā gadījumā atbrīvotums no nodokļa attiektos tikai uz pakalpojumiem, ko sabiedrība sniedz saviem daļbniekiem, jo PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir atbrīvoti tikai pakalpojumi, kurus grupa sniedz saviem daļbniekiem, nevis otrādi. Šādi pakalpojumi savukārt pamatlietā nav aplūkoti, tādā turpmāks izvērtējums nav jāveic.

43. Tādējādi PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvotums no nodokļa tādā lietā kā pamatlieta *a priori* nav piemērojams, jo nav pakalpojumu, ko neatkarīga grupa, kā paredzēts šajā normā, sniedz saviem daļbniekiem.

44. Lādž ar to uz ceturto prejudiciālo jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka neatkarīgai personu grupai PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē nav jābūt juridiskai personai, bet gan nodokļa maksājuma šīs direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē. Koncerns, ko veido saistītas sabiedrības, kā tās šim nosacījumam neatbilst.

2) Par pirmo, otro, trešo un sesto prejudiciālo jautājumu – piemērošanu “pārrobežu” grupai

45. Ar pirmo, otro, trešo un sesto prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vālas uzzināt, vai un ar kādiem nosacījumiem grupai, kas darbojas pārrobežu mērogā, var tikt piemērots PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa.
46. Tālab – kā norādījusi arī Vācijas Federatīvā Republika – vispirms jānoskaidro, vai uzņēmumiem, kuri sniedz no nodokļa atbrīvotus finanšu pakalpojumus PVN direktīvas 135. panta izpratnē, šīs PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir vispār piemērojams. Kā esmu pamatojusi savos secinājumos lietā *Aviva* (28), tas tādēļ nav PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts, ņemot vērā tās vietu šīs direktīvas sistēmā un tās izstrādes vēsturi, attiecas tikai uz nodokļu maksātāju grupām, kuras veic no nodokļa atbrīvotus darījumus atbilstoši PVN direktīvas 132. pantam. Finanšu pakalpojumi nav to skaitā.
47. Lai kā arī nebūtu, no PVN direktīvas nav ar dzan secināms, ka tās 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa būtu piemērojams pārrobežu mērogā. Tas – kā esmu pamatojusi savos secinājumos lietā *Aviva* (29) – izriet jau no Sestās direktīvas. Turklāt tas izriet arī no grāmatām, kas rastos saistībā ar to, ka PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta normas tiesiskā sastāva pazīmes novērtētu vairākas dalībvalstis. Izņēmums būtu tādēļ, ka vienas dalībvalsts nodokļu ieņēmumi būtu atkarīgi no (mainīgām) situācijām un nepārbaudāmiem vērtējumiem citās dalībvalstīs (vai pat trešajās valstīs). Tas radītu būtiskas praktiskas problēmas, būtu pretrunā Savienības tiesību principam par dalībvalstu kompetenci attiecībā uz nodokļu ieņēmumiem savā teritorijā (30) un tādējādi varētu arī attaisnot iespējamu PVN direktīvas izraisītu pamatbrīvību aizskārumu.
- 3) Par piekto prejudiciālo jautājumu – izmaksām piemēroto uzcenojumu 5 % apmērā?
48. Ar piekto prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vālas uzzināt, vai PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir piemērojams arī tad, ja nodokļa maksātājs atbilstoši tās dalībvalsts noteikumiem par tiešo nodokļu piemērošanu, kurā tas ir dibināts, cenu par saviem pakalpojumiem ir aprēķinājis, balstoties uz izmaksām, kam pieskaitīts uzcenojums – konkrētajā gadījumā 5 % apmērā.
49. Atbilstoši PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunktam grupas sniegts pakalpojums tiek atbrīvots vienīgi tajā gadījumā, ja grupa saviem dalībniekiem pieprasa “tikai [...] precīzi atmaksāt savu daļu kopīgajos izdevumos”.
50. Ja šajā lietā tiek konstatēts, ka bija jāmaksā vairāki nekā izdevumi šīs tiesību normas izpratnē – kā to ir norādījusi iesniedzējtiesa –, šīs atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas nosacījums tādējādi nav izpildīts.

51. Cit?di var?tu b?t tikai tad, ja PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkt? lietotais izdevumu j?dziens ietver ar? uz??m?ja algas izdevumu elementu, kas, iesp?jams, tiek atspogu?ots uzcenojum?, kurš tiek piem?rots faktiskaj?m izmaks?m par pakalpojuma sniegšanu. Ta?u tas ir visnota? apšaub?mi. Pirmk?rt, š?da interpret?cija ir pretrun? normas redakcijai gandr?z vis?s valod?s. “Atmaks?šana” [v?cu valod? “Erstattung”] (31) vai pat atmaks?šana atpaka? (32) vai atpaka?atdošana (33) parastaj? valodas lietojum? ietver tikai izdoto, nevis algu. Uz??m?ja algas ?emšana v?r? turkl?t nav ar? savietojama ar PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkt? paredz?t? atbr?vojuma no nodok?iem m?r?i, kuru esmu izkl?st?jusi savos secin?jumos liet? *Aviva* (34). Tas ir cita atbr?vojuma no nodok?a paplašin?šana, attiecinot to uz iepriekš?ju posmu, jo nodok?a maks?t?ji savstarp?ji sadarbojas ar konkurenci saist?tu iemeslu d???. Doma par uz??m?ja algu k? grupas izdevumu elementu nav savietojama ar nelabv?l?ga konkurences apst?k?a nov?ršanu.

52. L?dz ar to uz piekto prejudici?lo jaut?jumu ir j?atbild t?d?j?di, ka PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums no nodok?a nav piem?rojams, ja par pakalpojumu tiek maks?ta atl?dz?ba, kura p?rsniedz raduš?s izmaksas. T? tas ir ar? tad, ja saska?? ar noteikumiem par tiešo nodok?u piem?rošanu tiek maks?ts vienk?ršs izmaks?m piem?rots pauš?ls uzcenojums.

VI – Secin?jumi

53. ?emot v?r? iepriekš min?to, es ierosinu Tiesai uz Administrat?v?s apgabaltiesas l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbild?t š?di:

1) neatkar?gai personu grupai PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratn? nav j?b?t juridiskai personai, bet gan nodok?a maks?t?jam t?s 9. panta 1. punkta izpratn?. Koncerns, ko veido saist?tas sabiedr?bas, k? t?ds šim nosac?jumam neatbilst;

2) PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts apl?kojamaj? kontekst? attiecas tikai uz nodok?u maks?t?ju grup?m, kuras veic no nodok?a atbr?votus dar?jumus atbilstoši t?s 132. panta 1. punktam. T?d?j?di finanšu pakalpojumus sniedzošu uz??mumu grupas t?s 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta piem?rošanas jom? neietilpst;

3) neatkar?ga personu grupa var sniegt no nodok?a atbr?votus pakalpojumus tikai tiem dal?bniekiem, uz kuriem attiecas viena un t? pati, proti, t?s, ties?bu sist?ma;

4) PVN direkt?vas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkt? paredz?tais atbr?vojums no nodok?a nav piem?rojams, ja par pakalpojumu tiek maks?ta atl?dz?ba, kura p?rsniedz raduš?s izmaksas. T? tas ir ar? tad, ja saska?? ar noteikumiem par tiešo nodok?u piem?rošanu tiek maks?ts vienk?ršs izmaks?m piem?rots pauš?ls uzcenojums.

1 Ori?in?lvaloda – v?cu.

2 OV 2006, L 347, 1. lpp.

3 Spriedumi, 1989. gada 15. j?nijs, *Stichting Uitvoering Financiële Acties* (348/87, EU:C:1989:246), 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621) un 2008. gada 11. decembris, *Stichting Centraal Begeleidingsorgaan voor de Intercollegiale Toetsing* (C?407/07, EU:C:2008:713).

4 Proti, š? lieta, k? ar? lietas C?274/15 (Komisija/Luksemburga), C?605/15 (*Aviva*) un C?616/15 (Komisija/V?cija).

5 Lietas numurs Ties? C?605/15.

6 Šai ties?bu normai atbilda pašlaik jau atcelt?s Padomes 1977. gada 17. maija Sest?s direkt?vas 77/388/EEK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”), 13. panta A da?as 1. punkta f) apakšpunkta noteikums. Šaj? liet? ir j??em v?r? ar? attiec?b? uz to izstr?d?t? Tiesas judikat?ra.

7 Skat. it ?paši spriedumus, 1982. gada 19. janv?ris, *Becker* (8/81, EU:C:1982:7, 25. punkts), 1989. gada 22. j?nijs, *Costanzo* (103/88, EU:C:1989:256, 29. punkts), 2002. gada 10. septembris, *Kügler* (C?141/00, EU:C:2002:473, 51. punkts) un 2016. gada 7. j?lijs, *Ambisig* (C?46/15, EU:C:2016:530, 16. punkts); skat. ar? spriedumu, 1974. gada 4. decembris, *Van Duyn* (41/74, EU:C:1974:133, 12. punkts).

8 Skat. it ?paši spriedumus, 1994. gada 23. febru?ris, *Comitato di coordinamento per la difesa della cava u.c.* (C?236/92, EU:C:1994:60, 9. punkts), 2006. gada 26. oktobris, *Pohl?Boskamp* (C?317/05, EU:C:2006:684, 41. punkts), 2010. gada 1. j?lijs, *Gassmayr* (C?194/08, EU:C:2010:386, 45. punkts), 2014. gada 15. maijs, *Almos Agrárk?lkereskedelmi* (C?337/13, EU:C:2014:328, 32. punkts) un 2016. gada 7. j?lijs, *Ambisig* (C?46/15, EU:C:2016:530, 17. punkts).

9 Šaj? zi?? attiec?b? uz citu atbr?vojumu no nodok?a skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, *MDDP* (C?319/12, EU:C:2013:778, 49. punkts).

10 Spriedums, 2015. gada 16. j?lijs, *Larentia + Minerva un Marenave Schiffahrt* (C?108/14 un C?109/14, EU:C:2015:496, 50. punkts).

11 Skat. spriedumu, 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621, 59. punkts).

12 Spriedumi, 1994. gada 23. febru?ris, *Comitato di coordinamento per la difesa della cava u.c.* (C?236/92, EU:C:1994:60, 10. punkts), 1996. gada 17. septembris, *Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio u.c.* (no C?246/94 l?dz C?249/94, EU:C:1996:329, 19. punkts), 1997. gada 29. maijs, *Klattner* (C?389/95, EU:C:1997:258, 33. punkts) un 2010. gada 1. j?lijs, *Gassmayr* (C?194/08, EU:C:2010:386, 45. punkts).

13 Šaj? zi?? skat. it ?paši spriedumus, 1983. gada 25. janv?ris, *Smit Transport* (126/82, EU:C:1983:14, 11. punkts), 1997. gada 4. decembris, *Kampelmann u.c.* (no C?253/96 l?dz C?258/96, EU:C:1997:585, 38. punkts), 2004. gada 9. septembris, *Meiland Azewijn* (C?292/02, EU:C:2004:499, 61. punkts), 2012. gada 19. decembris, *Orfey* (C?549/11, EU:C:2012:832, 53. punkts) un 2015. gada 6. oktobris, *T?Mobile Czech Republic un Vodafone Czech Republic* (C?508/14, EU:C:2015:657, 53. punkts).

14 Skat. š?s normas otro da?u, kura atbilst Sest?s direkt?vas 4. panta 5. punkta otrajai da?ai.

15 Skat. spriedumus, 1989. gada 17. oktobris, *Comune di Carpaneto Piacentino u.c.* (231/87 un 129/88, EU:C:1989:381, 32. un 33. punkts), k? ar? 2006. gada 8. j?nijs, *Feuerbestattungsverein Halle* (C?430/04, EU:C:2006:374, 31. punkts) par Sest?s direkt?vas 4. panta 5. punkta otro da?u.

16 Skat. it ?paši spriedumus, 1999. gada 25. febru?ris, *CPP* (C?349/96, EU:C:1999:93, 15. punkts), 2007. gada 14. j?nijs, *Horizon College* (C?434/05, EU:C:2007:343, 15. punkts), 2013. gada 21. febru?ris, *Žamberk*, (C?18/12, EU:C:2013:95, 17. punkts) un 2015. gada 2. j?lijs, *De Fruytier*

(C?334/14, EU:C:2015:437, 17. punkts).

17 Skat. it ?paši spriedumus, 1990. gada 8. febru?ris, *Shipping and Forwarding Enterprise Safe* (C?320/88, EU:C:1990:61, 7. punkts), 2005. gada 15. decembris, *Centralan Property* (C?63/04, EU:C:2005:773, 62. punkts) un 2015. gada 3. septembris, *Fast Bunkering Klaip?da* (C?526/13, EU:C:2015:536, 51. punkts).

18 Skat. spriedumu, 2003. gada 20. novembris, *Taksatorringen* (C?8/01, EU:C:2003:621, 58.–65. punkts).

19 Attiec?b? uz šo p?c tam past?v?gaj? judikat?r? atk?rtoto principu skat. tikai spriedumus, 1990. gada 26. j?nijs, *Velker International Oil Company* (C?185/89, EU:C:1990:262, 19. punkts), 2004. gada 16. septembris, *Cimber Air* (C?382/02, EU:C:2004:534, 25. punkts) un 2015. gada 2. j?lijs, *De Fruytier* (C?334/14, EU:C:2015:437, 18. punkts).

20 Spriedums, 1989. gada 15. j?nijs, *Stichting Uitvoering Financiële Acties* (348/87, EU:C:1989:246, 13. un 14. punkts) par Sest?s direkt?vas 13. panta A da?as 1. punkta f) apakšpunktu.

21 Skat. manus 2016. gada 6. oktobr? sniegtos secin?jumus liet? C?274/15 (49. un n?kamie punkti).

22 Skat. ar? spriedumus, 2000. gada 27. janv?ris, *Heerma* (C?23/98, EU:C:2000:46, 8. punkts) un 2015. gada 29. septembris, *Gmina Wroc?aw* (C?276/14, EU:C:2015:635, 28. punkts); šaj? zi?? skat. ar? spriedumu, 2015. gada 16. j?lijs, *Larentia + Minerva* un *Marenave Schifffahrt* (C?108/14 un C?109/14, EU:C:2015:496, 37. punkts), kas šaj? zi?? š?iet attiecin?ms uz PVN direkt?vas 9. pantu.

23 Spriedumi, 1987. gada 26. marts, Komisija/N?derlande (235/85, EU:C:1987:161), 1991. gada 25. j?lijs, *Ayuntamiento de Sevilla* (C?202/90, EU:C:1991:332) un 2009. gada 12. novembris, Komisija/Sp?nija (C?154/08, EU:C:2009:695).

24 Spriedumi, 2000. gada 27. janv?ris, *Heerma* (C?23/98, EU:C:2000:46) un 2007. gada 18. oktobris, *van der Steen* (C?355/06, EU:C:2007:615).

25 Spriedumi, 2006. gada 23. marts, *FCE Bank* (C?210/04, EU:C:2006:196) un 2014. gada 17. septembris, *Skandia America (USA)* (C?7/13, EU:C:2014:2225), abi par sabiedr?bas fili?li, k? ar? 2015. gada 29. septembris, *Gmina Wroc?aw* (C?276/14, EU:C:2015:635) – par pašvald?bas iest?di.

26 Spriedums, 2008. gada 11. decembris, *Stichting Centraal Begeleidingsorgaan voor de Intercollegiale Toetsing* (C?407/07, EU:C:2008:713, 37. punkts).

27 Šaj? zi?? skat. ?ener?ladvok?ta N. J?skinena [*N. J?äskinen*] secin?jumus liet? *Gmina Wroc?aw* (C?276/14, EU:C:2015:431, 46. punkts), k? ar? spriedumu, 2015. gada 29. septembris, *Gmina Wroc?aw* (C?276/14, EU:C:2015:635, 38. punkts); skat. ar? spriedumus, 2006. gada 23. marts, *FCE Bank* (C?210/04, EU:C:2006:196, 37. punkts) un 2014. gada 17. septembris, *Skandia America (USA)* (C?7/13, EU:C:2014:2225, 26. punkts), kuros tiek izmantots sabiedr?bas pašu kapit?la esam?bas krit?rijs.

28 Skat. manus šaj? paš? datum? sniegtos secin?jumus liet? C?605/15 (19. un n?kamie punkti).

29 Skat. manus šaj? paš? datum? sniegtos secin?jumus liet? C?605/15 (36. un n?kamie

punkti).

30 Vispārīgi par teritorialitātes principu skat. spriedumus, 2011. gada 29. novembris, *National Grid Indus* (C-371/10, EU:C:2011:785, 46. punkts), 2009. gada 17. septembris, *Glaxo Wellcome* (C-182/08, EU:C:2009:559, 82. punkts un nākamie punkti), 2012. gada 5. jūlijs, *SIAT* (C-318/10, EU:C:2012:415, 45. un 46. punkts), par teritorialitātes principu PVN tiesību s skat. arī spriedumu, 2013. gada 12. septembris, *Le Crédit Lyonnais* (C-388/11, EU:C:2013:541, 42. punkts).

31 [Vācu valodā “genaue Erstattung”], angļu valodā “exact reimbursement”, franču valodā “remboursement exact”, zviedru valodā “ersättning”, spāņu valodā “reembolso exacto”, latviešu valodā “precīzi atmaksāt” un poļu valodā “zwrotu przypadający”].

32 Holandiešu valodā “terugbetaling”.

33 Itāļu valodā “rimborso”, bulgāru valodā “???????????????? [..] ?????????”, skat. uz “kompensāciju” norādīto dāņu valodas redakciju “godtgørelse”, kas vienīgā šī liet esam plašāka.

34 Skat. manus šajā pašā datumā sniegtos secinājumus lietā C-605/15 (20. un 21. punkts).